

Posudek
na bakalářskou práci Jaroslava Hájka
Syndrom CAN – Tělesné trestání dětí jako možná forma týrání

Jaroslav Hájek zvolil téma bakalářské práce na základě svých zkušenosti z policejní a později sociální práce zaměřené na oblast dětí a mládeže. Tato skutečnost práci pozitivně ovlivnila, umožnila hlubší zamyšlení nad aktuálním tématem. K přehlednému zpracování přispělo také studiem řady odborných publikací, ze kterých autor čerpá. Za vhodné oživení a ilustraci jednotlivých kapitol práce považují předložené kasuistiky z autorovy praxe.

Teoretická část práce obsahuje popis syndromu CAN, jeho hlavních forem, přehled možných preventivních aktivit, hlavní právní dokumenty týkající se tématu a úvahy nad používáním tělesných trestů. Obecná část práce je doplněna šetřením týkajícím se používání tělesných trestů při výchově dětí, které autor provedl u žáků 6.tříd dvou škol - v Praze a v Novém Městě na Moravě.

Přes celkově kladné hodnocení práce mám k práci několik připomínek, ke kterým by se měl autor vyjádřit v rámci obhajoby.

1. Pokud jde o jednotlivé formy syndromu CAN, bylo by dobré se důsledně držet jednotlivých oblastí života dětí, které jsou ohroženy – fyzické, psychické a sociální (viz definice CAN na str.7). Tím, že autor čerpá z různých zdrojů dochází k nepřesnostem - např. psychické týrání je zařazeno do subkapitoly 1.2.1.1 Tělesné týrání (str.11), zatím co citovému týrání je věnována samostatná subkapitola 1.2.1.3. Sociální forma týrání není samostatně uvedena, i když se o této formě nepřímo hovoří na několika místech. Tělesná poranění nelze považovat za formu týrání, ale za jeho důsledek (str.12). Na řadě míst také splývá pojem týrání a zanedbávání. Bylo by dobré je jasně odlišit.
2. Šikana je nesporně sociálně patologický jev s podobnými důsledky, ale není běžné ji zařazovat do syndromu CAN. Agresor neodpovídá definici CAN. Pokud ji autor mezi formy CAN zařadil, měl by to zdůvodnit.
3. V kapitole o tělesných trestech by bylo užitečné připomenout jednotlivé funkce trestu a zamyslet se nad tím, zda a jak se na nich tělesné tresty mohou podílet. Autor upozorňuje na nejednotnost odborných názorů i názorů laické veřejnosti na tuto otázku. Bylo by proto užitečné pokusit se o systematický přehled všech pro a proti, aby autor mohl svůj odmítavý postoj k používání tělesných trestů u dětí podložit dostatečnými argumenty.
4. V dotazníkovém šetření autor vychází z hypotézy, že v Praze mají děti větší zkušenost s tělesnými tresty než v Novém Městě na Moravě. Není jasné na základě čeho autor tuto hypotézu formuloval. Ostatně se nepotvrdila. Šetření přesto ukázalo řadu zajímavých názorů dětí.

Přes tyto připomínky považuji práci za seriózně zpracovanou po obsahové i formální stránce a doporučuji ji k obhajobě.

Návrh hodnocení **C - dobře**

V Praze dne 5.1.2009

ing. Mgr. Jan Dočkal, CSc.
vedoucí práce